

אם בישראל

דברי חיזוק לאישה היהודייה

תפילה - לפני ד'

כעומד לפני המלך

"המתפלל יהיה פונה אל ד' יתברך, עומד על רגליו, מתענג בליבו ובשפתיו, ידיו פרושות וכלי דיבורו הוגים, מדברים, ויתר חלקיו חרדים ונרעדים, ולא יסיר מהנעים קולות ערבים. מתדבק, מכין עצמו, מתחנן, כורע ומשתחוה, בוכה, **לפי שהוא לפני מלך גדול ונורא.**"
(הרמב"ם / פרקי הצלחה)

בזוהר הקדוש כתוב, שמי שפוקח עיניו (כאשר אינו מסתכל בסידור) בשעת תפילת שמונה עשרה, לא יזכה בשעת יציאת נפשו להסתכל באור השכינה, מכיוון שהסתכל בזמן התפילה על השכינה העומדת נגדו.

חז"ל אומרים, שהמתפלל צריך לראות את עצמו כאילו שכינה נגדו, ואנו מפרשים זאת בכחינה של "כאילו". אך הזוהר הקדוש אומר, שגם אדם פשוט שבשפשוטים, **בוודאי** שכינה עומדת נגדו בזמן התפילה!

פירושו של דבר, שבשעה שיהודי עומד בתפילת שמונה עשרה ומוציא מילות התפילה מפיו, **זהו מעשה שמכריח, כביכול, את בוא השכינה**, אלא שהסתר בליבנו הוא כל כך עצום, שאיננו חשים בכך כלל.

(הרב ויסבלום / הארת התפילה)

הנשק לכל החיים

אבי (הגרש"ז אוירבאך זצ"ל), הקדיש לי בילדותי חצי שעה כל ליל שבת אחרי הסעודה, ולימד אותי ביאורי תפילה. הוא הסביר לי שוב ושוב כמה חשוב להבין מה מתפללים, וגם שאיכות התפילה חשובה מאוד. ידעתי תמיד עד כמה אכפת לו שבנות תלמדנה ותדענה את ביאור התפילה. הייתי כבת אחת עשרה כשאבא הסביר לי את תפילת שמונה עשרה, ואמר לי:

"את בת, אינך מצווה בלימוד תורה, אבל **תפילה זהו הנשק שלך עד מאה ועשרים!** תחשבי על המילים שאת אומרת, חשבי על כל מילה."

לסיום הלימוד אמר לי: "ראית כמה משמעות וחשיבות יש לכל ברכה מברכות שמונה עשרה? **לא מן הראוי להקדיש לכל ברכה לפחות דקה?** בחשבון פשוט, אם יש לנו תשע עשרה ברכות בתפילה, תקדישי מינימום תשע עשרה עשרים דקות לתפילה חשובה זו."
(דברי הרבנית בורודיאנסקי תח"י)

ואתם הדבקים בד' אלוקים

אם יגיע האדם לרגע של הבנה ורגש נכון, איך שבקשתו לפני הקב"ה נוגעת לו בנפשו, וישקיע בזה לכמה רגעים את כל כוחותיו בתפילה, כמשתגע בבקשתו האנושה שרצונו להתקרב אליו יתברך, או אם נפלה עליו צרה גדולה יתאמץ מאוד לרגע בבקשה לפני הקב"ה, וכל זה מבלי שתהיה ניכרת מבחוץ שום תנועה זרה.

הנה כמה יקר ונפלא הרגע הזה, ובשעה קלה יוכל להגיע לקירוב גדול מאוד, ולהרבה השגות של האהבה ודביקות וסייעתא דשמיא.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - דברים)

אם כל עלייתו של אדם קשורה בחיזוק הרצון להיות בא לטהר, הרי גם בכל עניין מענייני העבודה זוהי הדרך. העצה הכוללת והעמוקה, והמוצלחת ביותר היא, חיזוק הרצון לזכות בכל עניין ועניין מהעבודה שהאדם רוצה לזכות בה.

הרוצה לזכות לתפילה - כשיגש להתפלל יכוון את כל עומק רצונו לתפילה ולהתקרבות אל ד' שבתפילה. וכך יכוון גם: "ברוך אתה ד'..." - רצוני לברך אותך, רצוני להתקרב אליך ד', רצוני שתהא אלוקינו כפי שאתה אלוקי אבותינו וכו'.

(הרב וולבה / עלי שור)

אין לנו על מי להישען

משל לילד שהיה רכוב על כתפי אב אוהב שנתן לו כל מבוקשו. והנה האב שומע את בנו שואל עוברים ושבים: "היכן אבא?" - מיד השליכו ארצה. כאשר התקרב אליו כלב, זעק הילד: "אבא, קחני על זרועותיך!"

בתי, "השמיעיני את קולך". באהבת הקב"ה אותך, רוצה הוא שתמיד תהיי עימו במחיצתו, דבוקה בו בכל שורשי מוחך ובכל נימי לבך. כאמצעי לכך משתהה הקב"ה מלתת לך כמה מצרכיך, לפעמים.

מהות התפילה - קרבן. ההתקרבות לד' היא המטרה! חסרון הצרכים ובקשת מילויים אינם אלא האמצעים. כאשר חסר לאדם אחד מצרכיו, והרגשת החיסרון נוגעת עד ציפור נפשו, אם הוא חדור הכרה שאין לו להישען אלא על אביו שבשמים, הריהו מתמלא עוז, פורץ מחיצות, גולל מסכים, חודר מבעד לפרגודים וחותר עד כסא הכבוד.

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

תקשורת נכונה

פעם בירך יהודי ברכת המזון ליד מרן החפץ חיים זצ"ל ואמר במהירות את ברכת "הוא הטיב, הוא מטיב... לעולם אל יחסרנו". אמר לו החפץ חיים: **"האם אתה יודע שביקשת כעת חמש עשרה דברים?"**

אותו יהודי התפלא, והחפץ חיים מנה לו את הדברים:

"ביקשת מהש"ת "חן", שתמצא חן בעיני אנשים, ולא תיראה מגוחרך בעיניהם. אחר כך ביקשת "חסד ורחמים", ו"רווח" - שיהיה לך מקום ברווח, ולא תחיה בצפיפות. "הצלחה" - כמה פעמים הילדים שלנו עוברים את הרחוב... ו"הצלחה" - הולכים ללמוד היום, שתהיה הצלחה בלימוד. "ברכה", ישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלוה וכל טוב."

תארו לעצמכם שילדיכם יבואו אליכם ויאמרו: "אבא, אני צריך את זה ואת זה". **האם כך מבקשים בקשות?**

עלינו להתרגל לדבר אל ד' בצורה ראויה של תקשורת. זו אינה גדלות, זהו הרגל פשוט שכל אחד יכול ומסוגל לרכוש אותו אם ירצה, ו"הבא ליטרה - מסייעים אותו."

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - דברים)

הצורה האמיתית של תפילה היא שאדם נכנס להתפלל שחרית כדי לבקש את כל מה שנצרך לו. עליו לפרנס משפחה, ילדיו הולכים לחיידר והם זקוקים לשמירה מיוחדת שלא יארע להם כל פגע בדרך הליכתם, וכן שיצליחו בלימודיהם וכו'. **כמו שאדם נכנס בבוקר למכולת לקנות לחם וחלב, כך נכנס יהודי לבית הנכנס לבקש מהקב"ה את צרכיו.**

איזו הרגשה יש לאדם בעת מלחמה, או כשיורד שלג יומיים ברציפות, וכל חנויות המכולת סגורות שלושה ימים? **כך בדיוק צריכה להיות הרגשתו של יהודי שקם מאוחר והפסיד תפילה בזמנה.** - כביכול היום אחרתי להגיע למכולת, הגעתי לבנק אחרי סגירתו. הפסדתי את האפשרות לבקש על הפרנסה, על הבריאות שלי ושל בני משפחתי.

זוהי צורת חיי היהודי. את כל צרכי החיים הטבעיים והפשטות יש לנו ממי לבקש, ואיתו יתברך אנו חיים.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - בראשית)